

באר הגולה **בְּרַכָּה: ח** אַם (לה) שְׂכַח לְבַרְךָ בְּאַחַד מֵהַיָּמִים, בֵּין יוֹם רִאשׁוֹן בֵּין מִשְׁאֵר יָמִים, (לו) * סוֹפֵר בְּשֵׁאֵר יָמִים (כ) [ד] (לו) * בְּלֹא בְּרַכָּה, אֲבָל אִם הוּא מִסְפֵּק אִם דִּלְגָּה יוֹם אֶחָד וְלֹא סָפֵר, (לז) * יִסְפֹּר בְּשֵׁאֵר יָמִים בְּבְרַכָּה: ט וְלִיל שֶׁבַת וְלִיל יוֹם טוֹב מְבָרְכִים וְסוֹפְרִים (לט) אַחַר (כא) קְדוּשַׁת בְּבִית הַכֹּהֵן, וְיִבְמוֹצְאֵי שֶׁבַת יוֹם טוֹב, (מ) קֹדֶם הַבְּדִלָּה (מא) אַחַר קְדִישׁ (כב) תִּתְקַבֵּל. (מב) וְכִשְׁחָל יוֹם טוֹב הָאֲחֵרוֹן (כג) שֶׁל פֶּסַח וְעַד שֶׁמֶת הַדָּשָׁן יִדְשׁ לְאַחַר הַבְּדִלָּה הַיּוֹתֵר שְׂנוּכֵל

שערי תשובה

תקנתו ולמחרתו כו' וליתא וכו' עפ"י דבר שאין אומרים זה כלל: [ד] בלא. עין פ"א היטב ועין בבית דוד שכתב, אם נזכר בסוף היום בין השמשות ומנה אז בלא ברכה ימנה שאר הימים בלא ברכה דליכא ספק ספקא גמור, ובברכי יוסף גמגם בזה קצת, עין שם. ועין בפאל אברהם מדין אוגו, ובנדע ביהודה סימן כ"ו כתב, באם בית הקברות היה רחוק ויהיה אוגו יום ולילה יספר בלילה בלא ברכה ושאר הימים בברכה, ובברכי יוסף הביא בשם פרי הארץ כתב יד שמונה שאר הימים בלא ברכה, ובמחזיקי ברכה כתב דמקל מקום אם האוגו ספר מעצמו ומדעתו והיה כי שישימתל בעוד בצרכי קבורה או שאר ימים מצי לברך, עין שם. ועין שם בברכי יוסף בשם פרי הארץ שקטן שהגדיל תוך ימי העמר וכן בר שנתגיד תוך ימי העמר מונים שאר הימים בלא ברכה, ואם נתגיד ביום ראשון לעמר מונה בו ביום בלא ברכה ואחר כך בברכה, עין שם. ומה שכתב בקטן אין זה לדין שהקטנים שהגיעו לתוהו סופרים גם כן, ומכל שכן מפלא סמוך לאיש, ואם לא ספר עד שהגדיל ויבר עברו מימי העמר פשיטא דאינו מברך, ועין במחזיקי ברכה בשם ידע אמת מי ששכח לספר בלילה ערב שבת קדש והתפללו ערבית של שבת בעודו יום גדול ואז נזכר שלא ספר בלילה מקל מקום כיון שעדין יום הוא יספר בלא ברכה ושאר הימים בברכה, עין שם. ועין שם במחזיקי ברכה מי ששכח

באר היטב **(כ) בלא.** ודוקא פשדלג יום שלם דאז לא הוי תמימת אכל אם שכח בלילה וספר ביום מחרתו יש לספר בימים הבאים בברכה. לבוש ועתל תמיד, וכן גוהגין. ומה שכתב הבאר היטב אשר לפני בשם ה"ו, לא דק, עין שם. כתב השל"ה במקום שיש חבורה שמתפללין מעריב בזמנו ראוי להתחבר להם בימי הספירה כי אז מצוה גוררת מצוה קריאת שמע בזמנו, וספירה בצבור: (כא) קדוש. משום דעילי שבת ניתא לן ספרי. אכל בביתו יספר קדם קדוש, כי אסור לאכל קדם ספירה. אחרונים: **(כב) תתקבל.** וכן גוהגין: (כג) של פסח. אכל יום שני של פסח אין מקדשין כלל בבית הכנסת, כמו שכתבנו לעיל סימן תפ"ו. וכתב ה"ו, ונראה לי דבליל יום טוב אחרון לעולם יש לספר קדם קדוש, דיום טוב אחרון דהא ספי ניתא למשך עליו קדשת יום ו' שהוא מן התורה וקדשת יום טוב אחרון הוא דרבנן, עד כאן לשונו. והקס יעלב כתב שהוא

באור הלכה

לא גם כן צריך לספר [תרומת הדשן]: * סופר בשאר ימים. והינו דסביא לה שאין הימים מעכבות זה את זה. ואף על גב דכתיב תמימת תהינה, כתב הר"י גיאות בשם רב האי גאון דמקים תמימת בשבועי, דהינו שכל משלם שבועי פשאומר השבוע מקים שבועה שבועות תמימת תהינה. ועוד פרץ שם, דהיכי דאשתלי יום אחד יספר בליל שני שתי הספירות, כגון בשכח ספירה ראשונה, יאמר בספירה שניה אתמול היה אחד בעמר וימא דיו תרי בעמרא, וכו' דמני גם של אתמול לא נפק מכלל תמימת תהינה, עין שם. וכן מוכח בשו"ת קצת בשביל לקט בשם תשובת הגאונים, עין שם בס"ט ר"ל, אכן שארי פוסקים לא הזכירו סבא ו', וכתבו דהאי תמימת תהינה קאי אכל יומא שנתחיל לספר מבערב, וכמו דדרשינן במנחות דף ס"ו ובמגלה דף כ', אכל לא לענין של הימים עכבו זה את זה, ועין תוספות הנחות ובתוספות מגלה ובשביל לקט בשם הר"ד לשעיה ובאור ידוע סימן סכ"ט [ו] ובאלה רבה מצאתי שכתב שטוב לחוש לדברי רב האי גאון בתרצה השני ולספר גם הספירה של אתמול ביחד, וגלי ברכה, וכו'. ושאר אחרונים לא הזכירו דבר זה: * בלא ברכה. כתב גמור שלום מי ששחח משל לפניו באחד מימי העמר, יספר ביום לאחר קבורתו בלא ברכה, ולא דמי לתפלה דאין מתפלל בתורת משלומין, כדאיתא ביריה דעה סימן שמ"א, כיון דבעקר ונתנה הוי פטור, דהא למאן דאמר דמונה אותה אף ביום לא בתורת משלומין הוא ללילה אלא דחייבה נמשך עד סוף מצת לעת כדמשמע מרמב"ם פ"ו מה"מ ודמי לתפלה שמתפלל ביום א' אחר קבורתו מתו דעקר ומנה הוא עד יום ד' ולפ"ו שסופר ביום יוכל לספר שאר ימים בברכה מיהו אם נמשך קבורתו כל היום באופן שלא נשאר לו פנאי לספר אחר קבורתו מתו אין לו לספר עוד בימים הבאים בברכה דמה לי אם שכח לספר ומה לי אם נפטר לספר אידי ואידי לא הוי תמימת עין שם והנה מה שהחליט דלמא דמתנב לספר ביום אינו מטעם השלמה אין זה ברור כ"כ עין באור ידוע סימן שכ"ט בס"כ בשם אבי העזרי ובעקר הדין מאי דפסיקא דאוגו פטור מספירה נרב נדע ביהודה מה"ח ח' ארח חיים סימן כ"ו מסתפק בזה ע"פ מהר"ל בת' סימן ע' דלא מפל הדברים אונו פטור, ויגבש שם איה קבורת דאכא למימד דגם מספירה לא פטור, ובעקר משום דבנה לא מטרד ולא מתבטל בשביל רגע זו מלעסק בנתו, ומגורף גם דעת איהו פוסקים דאוגו פטור אכל רשאי לקים, ועל פי כל זה דעתו דיספר בשעה שמתו מסל לפניו בלא ברכה ושוב יכול לספר בכל הימים בברכה, מאחר דכלא זה יש פוסקים דלא בעיניו כלל תמימתו, עין שם, והעתיקו הגאון ר' יצחק איזר הגהותיות: * יספר בשאר הימים בברכה. עין בפשנה ביריה מה שכתבנו לענין אם טעה בימים וכו', והוא מדברי ה"ו, ואף שהוא לא נקט רק בטעה בימים ולא טעה בשבועות, פשוט דהוא הדין, וכל שכן בטעה בשבועות ולא בימים שטרי ימים הוא לעפובא יותר משבועי לקלי עלמא וכו'ל בפשנה ביריה סעיף קטן ז, וכן כתב בפרי מגדים. אכן לפי הסבא היה נראה דה"ו מיר רק בשאר

משנה ברורה ולא הוי כדלג יום אחד לגמרי שאינו סופר עוד בברכה ויזלקמיה: **ח (לה) שכח לברך וכו'.** רוצה לומר שלא ספר ולא נזכר עד ספירה שאחריה. והוא הדין אם בודע לו שאתמול טעה במנין וספר ספירה אחרת דינו כמו שלא ספר כלל: (לו) סופר בשאר ימים. כדעת הרבה פוסקים דאין ספירת הימים מעכבין זה את זה וכל יומא ויומא מצוה בפני עצמה היא: (לז) בלא ברכה. לחוש למאן דאמר דספירת שבע שבתות תמימת בעינן, והא ליכא, דהא חסר חד יומא, ונכון בזה, שישמע הברכה מן הש"י או מאחד מהמברכין ויצנה אמן בכונה לצאת ואחר כך יספר [אלהיה רבה ופרי חדש]: (לח) יספר בשאר ימים בברכה. דאכא (מ) ספק ספקא, שמה לא דלג כלל, ואם תרצה לומר שדלג, שמה הלכה כאותן פוסקים דכל יום הוא מצוה בפני עצמו. והוא הדין בכל דבר שדינו לחזור ולספר בלי ברכה מתמת ספק, אם לא חזר וספר יספר שארי לילות בברכה [אחרונים]. ולכן אם טעה בימים ולא טעה בשבועות או טעה בשבועות ולא טעה בימים דדינו לחזור ולספר בלא ברכה, וכו'ל כסעיף קטן ז אם לא חזר וספר אפילו הכי מונה שאר ימים בברכה, ועין באור הלכה: ט (לט) אחר קדוש בבית הכנסת. שכל מה שנוכל להקדים קדשת היום יש לנו להקדים (מו) ואם סופר בביתו יספר קדם קדוש, דאסור לאכל קדם ספירה וכו'ל: **(מ) קדם הברכה.** דאפוקי יומא מאחרינו כל מה דאפשר: (מא) אחר קדוש תתקבל. רוצה לומר, מה שאומרים אחר ויהי נעם ואתה קדוש, דאז הוא גמור התפלה, (מב) דקדוש קמא אינו גמור שאינו קדוש שלם. ויטו לך (מס) אומרים אחר הספירה: (מב) וכשחל יום טוב האחרון וכו'. להכי נקט יום טוב אחרון, דשביעי של פסח אינו חל במוצאי שבת, וליל שני של פסח אינו מקדשין בבית הכנסת,

שער הצינן (מו) פרי חדש ושאר אחרונים וכל שכן אם ספק זה שדלג לא היה על יום ראשון כי אם על שאר הימים, כדאיתא יספר שאר הימים בברכה, דבנה דעת רב ראשונים דמתיב מדינא לספר שאר הימים עין פטור ובתלכות ר"י גיאות: (מו) מן אברהם ושאר אחרונים: (מז) וה"א: (מט) חק יעקב ואלהיה רבה ופרי מגדים דלא כחק יוסף: